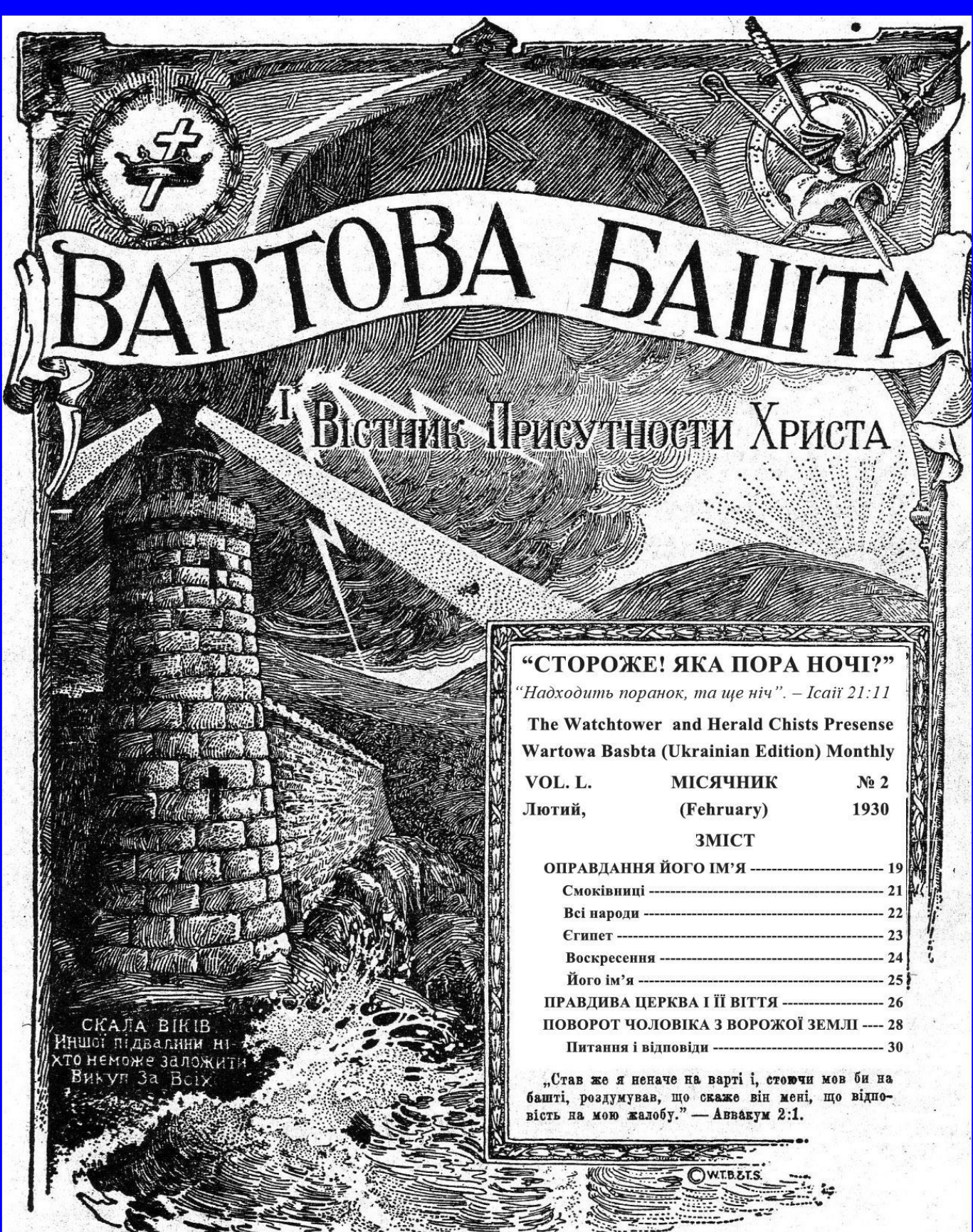

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

“Надходить поранок, та ще ніч”. — Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. L. МІСЯЧНИК № 2
Лютий, (February) 1930

ЗМІСТ

ОПРАВДАННЯ ЙОГО ІМ'Я	19
Смоківниці	21
Всі народи	22
Єгипет	23
Воскресення	24
Його ім'я	25
ПРАВДИВА ЦЕРКВА І ЇЇ ВІТТЯ	26
ПОВОРОТ ЧОЛОВІКА З ВОРОЖОЇ ЗЕМЛІ	28
Питання і відповіді	30

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.” — Аввакум 2:1.

СКАЛА ВІКІВ
Іншої підвалини ні
хто не може заложити
Викуп За Всіх

На землі переполох народів у заколоті; як зареве море та філі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дождання того, що приїде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросяйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилось викуплення ваше. — Євангелії Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоби помочі людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справовдання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний навчальний матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого слова правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомильного слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одинокий справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льюгос був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічства, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, преображуватися на подобиє Його, давати свідоцтво о імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить "насіння Авраама", котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКИНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що під час царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ

Wartova Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент

Секретар і скарбник

Редакційний комітет: Й. Ф. Рутерфорд, В. Е. Ван Амбург,
Й. Гемрі, Р. Г. Барбер, Е. Й. Коварг.

Бюра в інших краях:

Fonrigk Offices: Brittish: 34 Graven Terrace, London, W, 2, Enganh; Canadian: 40 Irwin Avenue Toronto, Ontario; Ausfralasiun: 495 Gotlius St., Melhourne Anstralia; South Afrikan: 6 Lelie St., Gape Town, South Afrika, Please addires the SOCIETY in everycase

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Передплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і Полудневі Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банківський переказ. В Канаді, Англії, Полудневі Африці і Австралії передплату треба посилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки заз начуємо се побіч адреси один місяць наперед.

Entered as Second Claes Mail Matter at Brooklyn, N, T. Postoffie.
Act of March 8, 1879.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО

Отсим повідомляємо українців в місті Нью Йорку і околиці, що буде наданий відчит через РАДІО на 5-го марця, від години 9-тої до 10-тої вечером. Всі, котрі бажають почути дуже інтересуючий відчит, прошені наставити своє радіо на повисше означений час. Зі стації як слідує:

W. B. B. B., meters 230.6, Brooklyn, N. Y.

Перед розпочаттєм і на закінченнє відіграє музика. Всі котрі інтересуються і бажають, щоби ваші знайомі і сусіди могли би почути, по всякій інформації прошені писати на адресу: ли би почути, по всякій інформації прошені писати на адресу:

Fonrigk Offices: Brittish: 34 Graven Terrace, London, W, 2, Enganh; Canadian: 40 Irwin Avenue Toronto, Ontario; Ausfralasiun: 495 Gotlius St., Melhourne Anstralia; South Afrikan: 6 Lelie St., Gape Town, South Afrika, Please addires the SOCIETY in everycase.

Watch Tower, Ukr. Dept., 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО В РОСІЙСЬКІЙ МОВІ

От сим повідомляємо українців, щоби звернули пильну увагу на понизше поданий час. Відчити будуть надавані що друга і що четверта неділя в місяці, від годни 2-гої до 3-тої по полудни. Зі стації як слідує:

WWVA AWEELING, W. Va., Meters 258.5,
Watts 5000, 1160 K/C.

ДРУГА СТАНЦІЯ В РОСІЙСЬКІЙ МОВІ

Що перша і що третя неділя в місяці, від години 2-гої до години 3-тої по полудни. Зі стації яє слідує:

WMMN Fairmond, W. Ya., Watts 500, 890 K/C,
Meters 336.9.

ТРЕТЯ СТАНЦІЯ В РОСІЙСЬКІЙ МОВІ

Відчити будуть надавані із сеї стації ще третя п'ятниця в місяці, в російській мові, від години 7:15 до 8-мої вечером. Перед розпочаттєм відчиту відіграє музика. Зі стації як слідує:

WBBR, 1300 kilocycles, 230.6 meters, New York City.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО

От сим повідомляємо українців, занешканих в Ірі, і околиці, що буде даний відчит "Тайна царства Божого", через радіо на 30-го марця, від години 12:30 рано: Зі етації як слідує:

W. E. D. H., Erie, Pa.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOI. L

Лютий 1, 1930

№ 2

ОПРАВДАННЯ ЙОГО ІМ'Я

“Піднесись, Господи, силою Твою! Будем співати і прославляти потугу твою” —Псалма 21:13

ЄГОВА постарався о провізію в своїм пляні для Християнина. Він зазначив, що Християнин не має жити яко чоловік на землі, але що вірний послідователь отримає корону життя, що буде безсмертність в духовім стані. (Одкриття 2:10) Возлюблений син Божий, Ісус Христос, є Головою Християнів. (Колосян 1:18) Христос значить помазанник Божий. Отже Християнин є той, котрого Бог прийняв в тіло Христове і помазав його своїм духом, ставлячи перед ним неоціненну нагороду, Божественну природу. Чому ж тоді Християнин повинен займатися приверненням жидів і приверненням цілого людства?

2 Християни лише з імени не інтересуються реституцією. Вони не вірують в науку реституції і тому не учать її. Привернення життя на землі цілковито забиває науку о безсмертній душі і о вічних муках. Жадний чоловік, що знаходиться під затемнюючим впливом Сатани не буде вчити про реституцію життя. По тій причині великі релігійні системи, як католицькі так і протестанські, не лише відмовляються учити про реституцію, але цілковито відкидають її і противляться їй.

3 Правдивий послідователь Ісуса Христа не лише вірить в науку реституції, про що Біблія ясно говорить, але радується розказувати про ню другим. Є много причин, чому правдивий Християнин інтересується приверненням жидів до їх рідного краю і благословенств життя. Рівно ж є много причин, чому правдивий Християнин глибоко інтересується приверненням цілого роду людського. Між многими причинами є слідуючі:

4 Тому, що привернення чоловіка до життя цілковито оправдує добре ім'я Єгови; тому, що привернення є частию Божого пляну для спасення; тому, що слово Боже доказує правдивість своєї науки; і тому, що ця наука є знарядом для потішення людства, що є повинністю і привилеєю розказувати людям про се.

ПРИПОРУЧЕННЯ

5 Припоручення Християнина є ясно зазначені в слові Божім. Між іншими читаємо, що йому припоручено “сціляти сокрушених серцем ...потішати сумуючих”. (Ісаї 61:1–3) Господь рівно ж приказав нести потішаючу вість жидам через Сион, котрий складається з посвячених Йому. (Ісаї 40:1,9) І знову є написано, що ноги Його, що значить Христос і останні члени, тішуться благословенним привилеєм, несучи вість спасення як жидам так і поганам. – Ісаї 52:7,8

6 Дальше реституція є одна з головних наук Біблії. Вона була через довгий час захована від зрозуміння навіть дослідників Біблії. Ся велика правда тепер є відкрита для всіх, що люблять Бога; і вона будучи частию Божого пляну, є вимірена для потіхи навіть Християнам, тому що вони через ню пізнають Божу любов і Його ціль благословити людей. “Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння на утішення з Писання мали надію”. – Римлян 15:4

7 Павло був жидовин. Він стався Християнином і був апостолом виключно для поган. Він показав велике заінтересованне в приверненні народу ізраїльського. Пишучи до Християн в Римі, Павло під натхненням святого духа сказав: “Чи вже відпочув Бог людей своїх? Нехай не буде!” (Римлян 11:1) Очевидно, що Павло мав на думці слова Давида, котрий сказав: “Ох, коли б то прийшло спасення Ізраїлеві від Сиона! Коли поверне Господь народ свій з неволі, зрадіє Яков, і звеселиться Ізраїль”. (Псалма 14:7) Сион є Божою організацією, котра складається з помазанників. Се пророцтво вказує на час, коли Бог дасть спасення жидам, але аж коли збудує Сион. Отже правдою є, що ізраїльтяни не були відкинені на все, але прийде Богом назначений час для їх реституції. Павло показує, що з упадком Ізраїля від Божої ласки погани могли увійти в Божу ласку, а знов привернення жи-

дів до Його ласки зазначить час повернення мертвих до життя:

8 “Коли ж упадок їх багатство світу, і відпадення їх багатство поган, скільки ж більше повнота їх? Вам бо, поганам, глаголю, на скільки я апостол поганам: Службу мою прославляю, чи не завдам як зависти тілу моєму, і не спасу котрих із них. Коли бо відкинуте їх примирення світові, що ж (буде) прийняття, коли не життя з мертвих? – Римлян 11:12–15

9 Се Писання мусить означувати, що реституція Ізраїля означає пробудження з мертвих і дарування життя людям через процес реституції. Велике число так званих християн є цілковито неспівомі, що Біблія вчить о реституції. Многі, що є в угоді з Єговою, не оцінюють вповні значіння її і їх привилею розказувати людям про ню. Отже такі не оказують особливого зацікавлення в реституції жидів, яка принесе користь для Християнина. Знаючи, що се буде так, Павло, промовляючи до Християн в сій справі, сказав: “Не хочу бо, щоб ви не відали тайни сієї, брати (щоб не були самі в собі мудрим), що осліплення від часті Ізраїлеві сталося, доки сповнення поган увійде. І так увесь Ізраїль спасеться, яко ж писано: Прийде з Сиону Збавитель, і одверне безбожжя від Якова і се їм од мене завіт, коли зніму гріхи їх”. – Римлян 11:25–27

10 У повисшій тексті Павло наводить пророцтво Ісаї 59:20. Там він показує поганам, котрі сталися послідовцями Христа, що задля невірності жиди були відкинені і Бог дав свою ласку поганам. Тоді апостол додає: “Так і сі тепер противились, щоб через ваше помилування і їх помилувано”. (Римлян 11:31) Се значить, що Бог зглянувся на поган і вони задля Його ласки сталися Християнами, і що через нову угоду жиди будуть знов помилувані і благословенні Богом, і що помазанники мають увести ту угоду в життя. Отже се є задача як і привилей Християнина інтересуватися реституцією жидів. Перший крок помилування до них є несамолюбне несення вістки потіхи для жидів і сим чином робити дальші приготування відносно них.

11 Кров Ісуса Христа є “кров Нового завіту”. (Маттея 26:28) Ся угода не була зроблена для користі Християнина, ані Християни не будуть могли отримати благословенство тої угоди. Вони не є наслідком нової Угоди. Ся угода є для жидів і поган і через ню отримують благословенства життя на землі. Духовенство різних віроісповідань учило, що невіруючі жиди є виключені із тої угоди. В сім вони зблудили. Нова угода приведе невіруючих жидів назад до віри і гармонії з Богом. “Бо ми (Християни) не в силі самі від себе що думати,

яко із себе; а сила наша від Бога, котрий дав нам силу бути слугами нового завіту, не букви; а духа; буква бо вбиває, а дух живорить”. – 2 Коринтян 3:5,6

12 Позаяк нова угода має бути зроблена з Ізраїлем, і тому, що Християнин є зроблений слугою тої угоди, тому Християнин повинен займатися благословенствами, які принесе та угода як жидам так і поганам. Се буде через інавгурацію сеї нової угоди, що реституція буде дана жидам. Певно, що “дух” тої угоди значить правдиве і несамолюбне інтересування в поверненні жидів до Божої ласки і до їх вітчизни.

13 Се й по дійсно помазані є “слугами нової угоди”, і на сих лежить відвічальність потішати жидів. Час, у котрім потішаючи вість маєтись зачати давати жидам, є зазначана словами Ісуса. Відповідаючи на питання відносно Його присутності і кінця світа, Ісус сказав: “І позаймані будуть (жиди) у полон до всіх поган; і топтатимуть погани Єрусалим, доки сповняться часи поган”. (Луки 21:24) Слово “доки” в сім тексті зазначає виразно час, від котрого то часу жиди поступово будуть визволятися з під їх тягару і вертати назад до Божої ласки.

14 Християнин головню інтересується часом кінця світа і присутністю Господа, тому, що се зазначає час, коли Бог посадить свого помазаного царя на престолі. (Псалма 2:6) По сім мали бути зібрані до Господа всі правдиво посвячені, а відтак має наступити інавгурація нової угоди. Отже повернення жидів є найбільше займаючою річю для розумного і вірного послідовця Ісуса Христа. Позаяк усі Писання були дані на користь і науку Християнам, то й се мусить бути вельми важним, що є написано про жидів. Вони були Божі люди, і те, що вони переходили, представляло більші речі в будучині.

15 Церемонії примирення жиди обходили раз в рік на десятий день сего місяця. Слово “примирення” є взяте з єврейського слова “кафар”, що означає “накрити”. Примирення було то розпорядження для повернення жидів до миру з Богом. Гріхи того народу були символічно покриті пожертвованою кров'ю тельців і козлів, котрі представляли більшу жертву. Бог установив з жидами уряд священства, котрі священники мали служити Богу. (2 Мойсея 28:1) Священники приносили жертви в день примирення. Уряд священників символічно показував на повернення Ізраїля до ласки Божої. Ціль жертви, яку приносили священники, була очистити гріхи і привести переступника назад до гармонії з Богом.

16 Через таке ділання з Ізраїлем, Бог учив лекції о реституції. Від часу до часу жиди покидали Єгову і ставались непослушними Його приказам. Від часу до часу Бог вислав визволителя, котрий привертав їм свободу в обіцяній землі. Коли жиди, потерпівши кару, пізнавали свої злі дороги, тоді вони кликали до Бога і Він чув їх клич і привертав їх назад до ласки.

17 “Та возносив їм Господь суддів, і судді рятували їх із потали їх жаківників. Тільки ж бо вони й суддів своїх не слухали, а блудували з чужими богами, припадаючи перед ними. Хутко звернули вони з тієї дороги, що нею ходили батьки їх, слухаючи заповідей Господніх; не так чинили вони. Возносячи ж Господь їм суддів, був із суддями і рятував їх, покіль жив на світі суддя, з рук ворогів їх. Бо змилосерджувався Господь задля їх жалю на їх напасників і тіснителів”. – Суддів 2:16–18

18 Протягом сімдесять років жиди були в неволі вавилонській. Бог чув їх крик в неволі і привернув їх до ласки і до їх родинного краю Палестини. Ся реституція вжита Господом служить яко тип, котрий був прообразом на привернення Сиону, що є Божа організація. “Як вертав Господь невольників Сиона, були ми, наче в сні нам здавалось. Тоді були уста наші повні втіхи, а з губ наших пісні лунали. Тоді між народами казали: Велике діло сотворив Господь над нами!” (Псальма 126:1,2) Правдиві Християни, будучи членами Сиону, інтересуються як образом так і дійсною реституцією. Завважте як про се говорить пророк Господень.

19 “Як сповняться над тобою всі ті слова, благословення і прокляття, що я поставив перед тобою, і як до серця приймеш їх між всіма народами, куди вигнав тебе Господь, Бог твій, та й наверхнешся до Господа Бога твого, і слухатимеш голосу його, стеменно так, як заповідаю тобі сьогодні, ти й сини твої, всім серцем твоїм і всією душею своєю: То Господь, Бог твій, поверне тебе з неволі, і змилосердиться над тобою; він знов позбирає тебе з між усіх народів, між котрими розсіяв тебе Господь, Бог твій. Коли б твої вигнанці були і на самому кінці неба, то і там позбирав би тебе Господь, Бог твій, і звідтам покличе тебе; і Господь Бог твій, приведе тебе в землю, що нею орудували батьки твої, і ти матимеш її, і стане він чинити добро тобі, і намножить тебе більш як батьків твоїх. І Господь Бог обріже серце твоє і серце дітей твоїх, щоб ти любив Господа Бога всім серцем твоїм і всією душею твоєю, щоб остався при життю”. – 5 Мойсея 30:1–6

20 Між іншими в сім тексті Господь каже: “Господь, Бог твій приведе тебе в землю, що нею ору-

дували батьки твої”. Адам, совершенний чоловік, був отцем цілого роду людського, котрий посідав землю Едем. Отже Бог обіцяв, що Він приверне рід людський і зробить землю приємною для мешкання. Тоді люди будуть казати: “Ось та опустіла земля, наче сад Едемський”. – Езекиїла 36:35

21 Се сталося в 73 році по Христі, що жиди були вигнані з Єрусалиму, з їх вітчизни через римське військо. Без сумніву, що до сього випадку відносився Ісус Христос, коли Він сказав, що “Єрусалим буде доптаний поганями, аж скінчуться часи поган”. (Луки 21:24) Бог через Мойсея предсказав про се вигнання, кажучи: “Коли ж і після сього не послухаєте мене та йтимете проти мене, так у палкому гніву йтиму проти вас, і каратиму вас усемеро за гріхи ваші ... І зроблю городи ваші пустками, і спустошу святощі ваші, і не прийму любих пахощів ваших. І спустошу країну вашу так, що й вороги ваші з жажнуть, що пробувають у ній. І самих вас розпущу проміж народами у... А коли тоді впокориться необрізане серце їх, і вони спокутують беззаконня свої, то я і спогадаю завіт мій з Яковом, і також завіт мій з Ізааком, і завіт мій з Авраамом спогадаю, і землю спогадаю Не відкину їх від себе і не зогиджу собі так, щоб їх вигубити та зломати завіт мій з ними; я бо Господь, Бог їх. Ні! Спогадаю задля їх же самих завіт мій з предками їх, що вивів їх з Єгипетської землі перед очима народів, щоб їх Богом Бути. Я Господь”. – 3 Мойсея 26:27–45

22 При кінці довгої боротьби і розкинення жидів, Бог зачав указувати свою ласку до них. Правдивий Християнин інтересується сповненням пророцтва, тому що воно має до чинення з присутністю Господа і установленим Його царством. Кінець ізраїльського розкинення, про котре згадує Ісус, зазначує початок привернення Ізраїля. Се значить не лише збирання тих, що живуть між ріжними народами, але більше чим се, се значить збудження мертвих назад до життя. “Тим же то вискажи пророцтво й скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось, я поодчиняю гроби ваші, й виведу вас, мій народе з гробів ваших, та й заведу вас у землю Ізраїлеву”. – Езекиїла 37:12

СМОКІВНИЦІ

23 Бог велів своєму пророкові ужити смоківницю дерево і овоч його як символ Ізраїля. Християнин інтересується сим, тому що се є написано для його науки. “Усе ж се прикладами сталося їм, приписано на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов”. (1 Коринтян 10:11) Ось тут подаємо докази

зі святого Писання, котрі показують, що сі символи відносяться до жидів.

24 Бог порушив Єремію пророкувати відносно вигнання і поневолення жидів. Перед храмом Господнім було поставлено два кошики фіг, на котрих Господь звернув увагу пророка. “І сказав мені Господь: Що ти бачиш, Єреміє? Я підказав: Добрі смокви, дуже добрі, – й негодящі смокви, такі погані, що їсти не можна. Так говорить Господь, Бог Ізраїля: Такими добрими, як сі смокви добрі, признаю я полонян Юдеїв, що послав їх із сього займища в землю Халдейську. А про другі смокви, що їх годі їсти, бо вони негодящі, так говорить Господь: Такими учиню Седекію, царя Юдейського, й його князів і останок осадників Єрусалимських, що позоставалися у краю, і тих, що живуть у Єгипті; і подам їх на муку й утиск по всіх царствах на землі; на поругу й приповідку; на сміховище й прокляття у всіх займищах, куди їх виганяю. Так говорить Господь Саваот: Се я наведу на них меч, голоднечу й помір, і зроблю їх такими, як та кисла смоква, така погана, що не можна й їсти”. – Єремії 24:3,5,8,9; 29:17

25 Знов відносячися до жидів, Бог через пророка писав: “Мій виноградник він спустошив, фіговину обломив, облупив її з кори й відкинув, – тільки галузки її біліють”. – Йоїла 1:7

26 Зараз по славнім в’їзді Ісуса до Єрусалиму, і перед тим, нім Він виповів велике пророцтво про кінець світа в присутності Його учеників, Він говорив про смоківницю символічно, відносна до ізраїльського народу. “І, побачивши одну смоківницю на дорозі, прийшов до неї, і нічого не знайшов на ній, тільки саме листя, і рече до неї: Щоб ніколи з тебе овочу не було довіку. І зараз усохла смоківниця”. – Маттея 21:19

27 Майже в той самий час Ісус сказав до провідників Ізраїля. “Тим я глаголю вам: Що відніметься од вас царство Боже, а дасться народові, що робитиме овочі його”. Маттея 21:43

28 Знову в іншому випадку Ісус, відносячися до жидівського народу, сказав: “Смоківницю мав хтось у винограднику своїм насаджено; й прийшов овочу шукати на ній, та не знайшов. Рече ж до винаря: Ось три роки приходжу, шукаючи овочу на смоківниці сій, та й не знаходжу. Зрубай її: На що й землю займає? Він же озвавшись, каже йому: Господи, zostав її і на се літо, поки прокопаю круг неї та обложу гноєм; чей зродить овоч; коли ж ні, тоді зрубаш її”. – Луки 13:6–9

29 Переконавшись добре, що смоківниця і смокви представляють жидівський нарід, завважте далі слова Ісуса в відповідь на питання про

Його присутність і кінець світа: “Від смоківниці ж навчіться приповідки: Коли вже вітте її стане м’яке й пустить листе, знайте, що близько літо: Так само ж й ви: Як оце вже побачите, відайте, що близько під дверима”. – Маттея 24:32,33

30 Сим Ісус показав, що правдиві послідователі Христа, з котрих буде складатися останок на землі при кінці світа і котрі будуть бачити сі річі, вони також будуть бачити установлення царства Божого в славі. “Істинно глаголю вам: Не перейде рід сей, як усе теє станеться”. (Маттея 24:34) А тоді для дальшого заохочення він сказав: “Як же зачне се діятись випростуйтеся і піднімайте голови ваші; бо наблизилося викуплення ваше”. – Луки 21:28

31 Павло, жидовин, апостол для поган, наводить пророцтво Єремії відносно жидів і каже: “Ось йдуть дні, глаголе Господь, і зроблю з домом Ізраїлевим і з домом Юдовим завіт новий, не по завіту, що зробив я з отцями вашими, того дня, як узяв я їх за руку, щоб вивести їх із землі Єгипетської: Бо вони не пробували в завіті моїм, і я занедбав їх, глаголе Господь. Тим же завіт, котрий зроблю дому Ізраїлеву по тих днях, глаголе Господь: Давши закони мої в думку їх, і на серцях їх напишу їх, і буду їм Бог, а вони будуть мені народ”. (Жидів 8:8–10) А тоді апостол каже: “І так увесь Ізраїль спасеться, яко ж писано: Прийде з Сиону Збавитель, і одверне безбожжє від Якова. І се їм од мене завіт, коли зніму гріхи їх”. (Римлян 11:26,27) Відносячися до тої самої угоди, Єремія пророкував: “Так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїлів: Наперед уже, як завертатиму полонян, будуть говорити в землі Юдиній й по його містах такі слова: Благослови тебе, Господи пробут у справедливості, горо свята!” – Єремії 31:23

32 Вже самі услів’я нової угоди доказують зібрання і привернення послужних з Ізраїля до їх землі і до Божої повної ласки. Підстава тої угоди вже не буде кров тельців і козлів, але кров возлюбленого сина Божого, котру Він пролляв, щоб люди могли мати життя вічне. – Йоана 3:16

ВСІ НАРОДИ

33 Не лише жиди будуть привернені під новою угодою, але ся ласка буде дана всім родам і язикам. Божа незмінна обітниця є, “що в насінню твоїм благословляться всі народи”. Те насіння є Христос. (Галат 3:16,27–29) Се є знов інша причина, чому останок з Християн тепер на землі має таке велике заінтересованнє в реституції.

34 Що надія життя буде дана через реституцію, навіть таким облудним народам як содомцям і са-

марійцям, то се можна доказати словами Божого пророка Езекиїла: “Та я спогадаю про мій завіт із тобою за часів молодощів твоїх, та й відновлю завіт віковичний з тобою”. (Езекиїла 16:60) Старша сестра ізраїльтян була Самарія, а молодша сестра була Содом: “І сестри твої, Содом з дочками своїми, вернуться до свого першого стану, й Самарія й дочки її вернуться до свого першого стану, а в кінці й ти та й дочки твої вернетесь до вашого першого стану”. – Езекиїла 16:55

35 Народи всіх язиків будуть шукати Господа, і довідавшись о Божій ласці до жидів, будуть також шукати ласки з рук Господа для себе: “Так говорить Господь сил небесних: У ті часи буде так, що десятеро з усяких різномовних народів ухоплять за полу Юдея, й казатимуть: Підемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог”. – Захарії 8:23

36 Що повернення жидів до Божої ласки зазначить час, коли Бог дасть нагоду на життя як живим так і мертвим, то се є показано через написані слідуючі слова: “Коли бо відкинуте їх примирення світові, що ж (буде) прийняте, коли не життя з мертвих? Коли ж розчина свята, той й заміс; і коли корінь свят, то й вітте”. – Римлян 11:15,16

37 Отже реституція є надія для всіх людей на вічне життя. За часу слави ізраїльського народу їх поводження було далеко краще чим поганського народу. (Римлян 3:1,2) Та задля впливу Сатани, який він уживав через духовенство тодішнього часу, ізраїльський нарід каменував або переслідував Божих пророків. Коли прийшов найбільший зі всіх пророків Ісус Христос, тоді той самий знаряд Диявола засудив Його на найбільшу ганебну смерть через розп'яття. Всі ласки, які жиди мали до того часу, вони втратили через те, що відкинули Ісуса як царя і розп'яли Його. Отже погани були варта тільки благословенств, що й жиди. Тому то й Ісус мусів розуміти се, коли Він сказав до них: “Тільки ж глаголю вам: Одрадніше буде Тирові та Сидонові судного дня, ніж вам”. (Маттея 11:22) Його слова виразно показують, що обставини в день суду будуть більше сприяючі для обох сих міст, і поган чим для жидів. Докази маємо певні, що Бог приверне жидів як і рівно ж поган. Але треба пам'ятати, що Бог не дасть реституції і життя тому, що люди варта сих благословенств, але тому, що Він клявся своїм ім'ям і словом.

ЄГИПЕТ

38 Єгипет в Писанні представляє символічно сатанську організацію. Се головню відноситься до володіючої кляси, але і також до всіх людей тому, що вони є піддані тим володарям і становлять

часть того народу. В Писанні слова “тоді” або “в той день” головню відносяться до часу, коли Бог посадить свого помазаного царя на престолі (Псалма 2:6), і до цілого періоду царювання Христа, коли життя через реституцію буде дане людям. Маючи се на ввазі, слова пророка стають ясні, а іменно: “І відкриє себе Господь Єгиптові; й тоді впізнають єгиптяни Господа, й приносять жертви й дари, й складатимуть обітниці перед Господом і будуть їх додержувати: І хоч скарає коли Господь Єгипет, то скарає, але й оздоровить: Вони навернуться до Господа, а він вислухає й улічить їх, і стане тоді широкий шлях між Єгиптом та Ассирією, й приходитиме Ассирій в Єгипет, а Єгипті в Ассирію, і Єгипті разом з Ассиріями служитимуть Господеві. Тоді буде Ізраїль третим із Єгиптом і Ассирією й настане в землі благословення а благословитиме її Господь сил ось так: Благословен нарід мій – Єгипті, та й діло рук моїх – Ассирійці, й держава моя – Ізраїль”. – Ісаї 19: 23–25

39 Ассирійці більше представляють політичних володарів в силі, а Єгипет головню представляє торговельну і мілітарну владу. Пророк тут каже, що в часі реституції постане дорога свята і народи будуть служити одні другим і будуть в гармонії одні з другими як із народом ізраїльським, а Господь буде благословити їх.

40 Моаб, Амон і Елям є символом сатанської організації, тому що ці люди були сліпі до правди і тому Сатана панував над ними. Бог простягне своє милосердя до них яко ж бо написано: “Та колись я поверну Моаба з полону, говорить Господь. Досі суд на Моаба”. (Єремії 48:47) “Та навпослі я знов заверну полонян Аммоніїв, говорить Господь Станеться ж в останні часи, що я попровожу назад полонян Еламіїв, говорить Господь”. – Єремії 49:6,39

41 Католицька і протестанська церква старалась навернути людей у світі до їх плянів спасення. Їм не вдалось се, тому що їх пляни є фальшиві і походять від Сатани ворога. Всі народи землі були приведені під гноблячу силу Сатани. Його агенти вдумували різні пляни спасення, але всі вони були недостаточні і безвартісні. У своїм часі Бог об'явить свою найбільшу силу і мудрість, і своє милосердя дасть людям через отворення для них дороги спасення через викуп і реституцію. Під силою нової угоди всі люди будуть мусіти прийти до зрозуміння правди, тому що кров Ісуса Христа була дана для спасення всіх людей. (1Тимотея 2:3–6) Коли вони прийдуть до пізнання правди тоді люди побачуть, що життя дане їм через Ісуса Христа є

ласка від Бога. (Римлян 5:18,19; 6:23) “Покажу беззаконним дороги твої, і грішники вернуться до тебе”. (Псальма 51:13) Господь навірне світ у свій власний спосіб, і люди будуть учасниками Його благословенств.

42 Тоді в той щасливий час Бог заговорить до людей, глаголючи: “Нехай безбожник путь свою покине, а беззаконник помисли свої, та нехай обернеться до Господа, а він помилує його, й до Бога нашого, бо він на ласку пребагатий”. (Ісаї 55:7) “Глянеш і зрадієш; заб’ється й поширшає серце в тебе; бо все багатство морське попливе тобі в руки, власність народів прибуде до тебе”. – Ісаї 60:5

43 Як Йов мав видіння великого Відкупителя, так і всі люди будуть мати нагоду побачити і зрозуміти Божу провізію для їх благословенств через Христа. Кров Ісуса Христа була проллята для користи всіх людей, і всі будуть мати нагоду скористати з сьої великої жертви. (Жидів 2:9) Се заключає як живих так з мертвих. Тоді “вернуться визволені Господом (зі смерті, слабостей і терпіння) з радісними піснями прийдуть на Сион”. (Ісаї 35:10) “Схаменуться і навернуться до Господа всі кінці землі; і перед тобою поклоняться всі покоління народів. Бо Господнє є царство і він царює над народами”. – Псальма 22:27,28

ВОСКРЕСЕННЄ

44 Наука про воскресення з мертвих є вповні доказана святим Писанням. Ся доктрина не є нічим лише доказом життя через реституцію під наглядом Христа, Відкупителя. Грецьке слово “анастасіс” переложене на “воскресення” знаходиться не лише в новім завіті, але також і в старім. Септуагінта Версія Біблії була написана 300 років перед новим завітом. Всі жиди, що говорили по грецьки уживали слова “анастасіс” відносно воскресення з мертвих. Доказ сього знаходимо в слідуєчих текстах:

45 “Бооз сказав: Дня того, як купиш поле в Ноеми, ти купиш і в Руті Моебитянки, жінки померлого, і повинен взяти її собі за жінку, щоб ім’я померлого в насліддя його збудити (анастасіс), а до того ще й беру собі за жінку Руту Моабитянку, Мохлонову жінку щоб зісталось (анастасіс) ім’я помершого за його насліддем, та щоб не зникло ім’я помершого з поміж його братів і з воріт його оселі; ви сього дня тому свідки!” (Рут 4:5,10) “Мертві вже не оживуть; велетні вже не встануть (анастасіс). “Мерці твої оживуть (анастасіс), устануть мертві тіла”. (Ісаї 26:14,19) “А ти (Даніїле) йди до свого кінця, і спочнеш, і встанеш, (анастасіс), щоб

одержати твою частку при кінці днів”. (Даніїла 12:13) “У той час приверну (анастасіс) я знов упавше царство Давидове, заправлю попуклини в ньому, поновлю (анастасіс) й одбудую його, як було за днів давних”. – Амоса 9:11

46 Бог обіцяв землю Палестину Авраамові, Ісааку і Якові. Але вони не отримали ані стопня тої землі яко дарунок. Вони були змушені купувати все, що їм було треба. Сі люди тепер є мертві. Вони мусять воскреснути, щоб обітниця Божа могла сповнитися. І обітниця є, що вони повернуться назад до життя і будуть видимими князями по всій землі. “На місці батьків твоїх будуть сини твої; зробиш їх князями по цілій землі”. (Псальма 45:16) Се значить реституція отців царя, Месії, котрі встануть яко діти Месії і отримають життя від Бога через Нього. Після Писання, то Месія походив від Ноя, Сема, Авраама, Ісаака, Якова і Давида; отже се доказує, що сі мужі доказали свою вірність у пробі і осталися непорушними і сі мусять бути пробуджені зі смерті і привернені і статися дітьми Месії. Ісус заявив, що сі будуть представителями Його царства на землі. – Маттея 8:11,12

47 Писання запевняють, що Єрусалим буде головним городом на землі. Давно тому Бог вибрав те місто і положив на ньому своє ім’я. Коли Він приверне сих старозавітних мужів, що були вірні і лояльні Йому і приведе їх назад до їх обіцяної землі Палестини, то можна певно припускати, що Єрусалим станеться столицею земного правительства. В доказ сього завважте слідуєчі тексти:

48 “І вчинить Господь тебе головою, не хвостом, і будеш все йти вгору, ніколи вниз, коли будеш слухати заповідей Господа, Бога твого, що заповідаю вам сьогодні, щоб додержував і сповняв їх”. – 5 Мойсея 28:13

49 “От так потішить Господь і Сиона, потішить всі розвалища його, й оберне пустиню його у рай, і степ його в сад Господень; радіші й веселіші будуть в йому пробувати, похвалу і пісні гомоніти”. – Ісаї 51:3.

50 “Ви ж будете веселитись і радуватись із-за того, що я творю, повіки; я бо обертаю Єрусалим у веселіші, – а нарід його в радіші. Та й я буду веселитись Єрусалимом і втішатися людом моїм; і не почується вже там плачу, ні голосіння. Марно трудитися не будуть, і діти рожати на горе; будуть бо родом благословенним од Господа, а з ними й їх потомки. – Ісаї 65:18,19,23

51 Так говорить Господь Саваот: Знов сидітимуть по майданах Єрусалимських діди й баби, кожне з костуром у руці задля довгого віку свого. І повно буде по городських майданах хлопчат і дівчат, що гратимуться по улицях”. – Захарії 8:4,5

ЦАРСЬКА ЛІНІЯ

52 Після Божої обітниці царство Месії може увійти в силу лише через привернення царської родини Давида. Певним є, що цар Давид був прообразом возлюбленого сина Божого, котрий є правильний цар землі. Коли Бог відобрав жезло від типічного царства від Давидового покоління, то Він заявив, що з приходом Того, що має власть, вінець і жезло будуть привернені. (Езекиїла 21:24–27) Ся то подія мусіла бути в умах учеників Ісуса коли вони питали: “Господи, чи не під сей час поставиш Ти знов царство ізраїльське?” (Дії ап. 1:6) Якщо дальший доказ наводимо слідуючи слова: “Ой горе! Страшний той день, не було такого; не час для Якова, але йому прийде рятунок. Того бо часу, говорить Господь сил небесних, поламлю ярмо на ший його й порозриваю його, й не буде він уже чуженням служити; ні служитимуть вони Господеві, своєму Богові, та своєму цареві Давидові, що (з його роду) розбуджу їм”. – Єремії 30:7–9

53 Якщо дальший доказ сього заключення завважте слідуючи Писання: “А ти башто стада, ти горбе дочко Сионової, до тебе прийде давня власть, вернеться царство до дочки Єрусалимської”. – Михея 4:8

54 Апостол Павло наводить восьму псалму, що є пророцтво про привернення чоловіка. Він ясно показує, що се є пророцтво тому, що ми тепер бачимо, що всі річи на землі є під контролею правильного царя земного. Після слів апостола, то та псалма відноситься до Ісуса, під котрого ноги Єгова поневолять усі річи.

55 Християни найбільше інтересуються повним установленням Божого справедливого царства, царем котрого буде Христос. Бог обіцяв своєму возлюбленому сину царство, а Ісус Христос з ласки Божої запросив послідователів взяти участь в тім царстві. (Луки 22:28,29) Позаяк одно із многих діл в царстві буде учити людей о дорозі до життя і навчати їх о правді, і провадити їх до цілковитої реституції, тому Християнин радується задля сього привилею, що він може бачити Божий плян і Божу ціль для благословення всіх племен землі. – Псалма 126:2

ЙОГО ІМ'Я

56 Через многі століття ім'я Бога Єгови було зневажане, понівечене між всіма народами землі. Досвідчення Йова чудово представляють методи, які уживав ворог яко свій знаряд для зневажання імени Бога, а тим щоби відвернути людей від Єгови. Три так звані приятелі Йова були як устний знаряд ворога під іменем Божим, але справді їх серця далеко були від Нього. Так само нинішнє духовенство різних віроісповідань признаються

яко устний знаряд Божий, під час, коли їх серця є далеко від нього

57 Нині духовенство є вивисшене через жорстокі і самолюбні торговельні інтереси. Духовенство йде рука в руку із іншими галузями диявольської організації. Великі торговельні інтереси, ділаючи через своїх агентів, Націонал Бродкестінг Ко., тепер богохульно і нечесно голосять, що жидівська релігія і поганська є зілляті в одно, і що багатері поєднали разом рабинів, католицьких священників, і протестанське духовенство, так що всі є одна релігія і що всі можуть уживати їх знаряду (радія) для голошення їх науки по цілім краю, але з тим застереженням, що ніхто не має вчити науки, котра противила б ся поглядам других.

58 Сі, як і Йовові приятелі, кладуть перед людство плян спасення. Розуміється, вони всі перечуть велику жертву викупу Ісуса і не згадують про ню нічого, тому що згадати про ню образило б жидів і еволюціоністів. Всі відкинули царство Боже через Христа на землі тому, що се спротивило б теперішні правлячі влади, включаючи і великий інтерес, котрий сотворив нинішню релігію. Вони всі перечуть велику правду, що люди отримають життя через воскресення і реституцію, тому що вони знають, що коли люди довідаються правди, то вони перестануть вірувати в їх фальшиву і Бога–зневажаючу науку о безсмертній душі, чистилищі і о вічних муках.

59 Той великий блуд, який тепер голоситься в ім'я Господа, тепер парадус під іменем Федерація Христових Церков в Америці. В сю то безбожну унію збираються всі відступники і фальшиві учителі, і така організація виключає правду. Се є другий знаряд Сатани ворога, котрий він уживає для засліплення людей відносно Божого пляну спасення. Але як Сатані і його трьом представителям не вдалося відвернути Йова від Бога, так і тепер сей величезний ошуст, що оперує під іменем Федерація Церков, не зможе відвернути чесних людей від Бога. Се й не порушить правдивих послідователів Христа до більшої служби Господу. Бог тепер каже: “Чекайте на мене, бо я замірив поторошити на прах сю несправедливу організацію Сатани; а тоді я людям дам чисту правду так, що вони будуть могли кликати до мене”. (Захарії 3:8,9) Сатана і його організація є засуджені на цілковитий упадок. Боже ім'я буде оправдане.

60 Коли сатанська організація, Єгипет, стала горда і гнобила людей, тоді Господь Бог пішов на Єгипет і знищив силу тої держави і визволив своїх людей. Є написано, що се Він зробив задля імені свого. Се преображувало Божий замір знищити тепер диявольську організацію, котра контролює всіма народами землі і дати людям мир і добробут;

і всім послухним вічне життя на землі. Се Він зробить задля свого імени, котре буде прославлене тепер. – Езекиїла 36:22–32

61 Вірні члени на землі, котрі зробили угоду з Єгови, мусять бути сталі у своїм цілковитім посвяченню Богу. Він тепер розказує їм бути свідками Йому і розказувати людям, що Він Бог, і що Він замірив для добра людей установити справедливе правительство. Се їх тепер привилей голосити про велике ім'я Єгови, щоб люди знали те ім'я і прославляли Його. Він є велике жерело життя, і пізнати Його і Ісуса Христа значить жити вічно. Люди незадовго мусять прийти до пізнання великої правди, що “Блаженний нарід, котрого Бог є Єгова”.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1. Поясни відношення Християнина до Єгови. Яку провізію Єгова зробив у своїм пляні для Християнина?

§ 2–4. Опиши як релігійні системи відносяться до науки о реституції чоловіка до життя. Як задивляється на сю доктрину правдивий Християнин, і чому?

§ 5. Наведи Писання, котре показує припоруку Християнина. Чого він є слугою, і як?

§ 6. Як заважна є наука о реституції?

§ 7,8. Чому Павло інтересувався реституцією Ізраїля? Що він говорить відносно відкинення Богом Ізраїля, і чому він кладе велику вагу на привернення сього народу?

§ 9. Чому загальні християни не інтересуються приверненням жидів?

§ 10. Поясни, як відкинення жидів вийшло на користь поганам?

§ 11–13. Яка є ціль нової угоди? Поясни, яке відношення має Християнин до нової угоди.

§ 14. Чому Християнин інтересується глибоко реституцією жидів?

§ 15–17. Якого рода і яка ціль була в церемоніях примирення, котрі обходили жиди? Яку лекцію Бог учив о реституції через Його ділання з жидами.

§ 18–19. Наведи пророцтво і образ, який представляв реституцію Сиону.

§ 20–22. Наведи пророцтва, котрі указували на розкинення Ізраїля. Які маємо докази, що час розкинення Ізраїля скінчився? Чому ся справа так вельми займаюча і важна?

§ 23–28. Поясни символізм смоквів і смоківниці. Як сей символ був ужитий в пророцтві, щоб пояснити вигнання і поневолення Ізраїля?

§ 29,30. Як Ісус ужив сей символ, щоб пояснити кінець віку і установлення царства Божого?

§ 31,32. Поясни, як зібрання і привернення Ізраїля мав зв'язь з установленням нової угоди?

§ 33,36. Кому іншому буде дана ласка, яку Бог окаже перше для послухних в Ізраїлі?

§ 37. Задля якої причини Бог дасть реституцію і життя чоловіку? На якій підставі буде можливо отримати життя?

§ 38–40. Поясни Ісаї 19:21–25.

§ 41–43. Чому церковні системи не змогли повернути світ? Як люди будуть змушені пізнати найвисшість Єгови? В який спосіб світ буде привернений?

§ 44–45. Покажи, чи старий завіт учить про воскресення мертвих.

§ 46. Що є ясно показано в обітниці Авраамові: “Всю сю землю дам тобі”, і що Авраам ще не отримав обіцяної землі? Поясни Псалмю 45:16.

§ 47–51. Яку важну позицію буде Єрусалим займати в царстві Божім? Наведи Писання в доказ сього.

§ 52. Чому ученики Ісуса спитали: “Господи, чи під сей час привернеш знову царство ізраїльське?”

§ 53–55. Поясни Михея 4:3, і Павлове відношення до сього пророцтва (Жидів 2:8). Чому сі річі особливо займають Християнина?

§ 56–58. Покажи, яку службу сповняли три “приятелі” Йова, і як вони були образом на нинішні системи відносно їх пляну для спасення людей.

§ 59. На підставі сього образу покажи, чи інструмент Сатани, Федерація Церков, буде могти відвернути чесних людей від Бога?

§ 60–61. Покажи, яка була Божя ціль в знищенню сили Єгипту і в визволенню ізраїльського народу. Сповнення образка принесло яку пробу на Божих правдивих свідків нинішнього часу? Як лише вони можуть остатись непорушними і отримати признання від Єгови?

ПРАВДИВА ЦЕРКВА І ЇЇ ВІТТЯ

ЩО становить правдиву церкву і її віття? Звичайна відповідь на се питання є, що правдива церква складається зі всіх різних віроісповідань, і що кожда секта є вітте правдивої церкви. Таку теорію навчають родичі своїх дітей, отже пізніше, в старшій віці, вони не досліджують чи ся теорія є правдива, а лише приймають її за доказаний факт.

Ісус сказав: “Я виноградина, ви вітте”. (Йоана 15:5) Сі слова Господа були уживані в доказ, що всі віроісповідання в християнстві (котрих є около 160) є віттями правдивої церкви.

Але навіть скорий перегляд п'ятнадцятої голови Йоана переконає найбільшого недовірка, що Ісус не відносився до релігій, коли Він висказав сі слова, а лише до одиниць, котрі сталися Його пос-

лідувателями. Прочитаймо декотрі слова і завважмо, що Він не відноситься до релігій а до одиниць. У четвертій верші читаємо: “Яко ж вітка не може овощу родити від себе, коли не пробуватиме на виноградині, так і ви, коли в мені не будете пробувати”. Спевністю, що ці слова не відносяться до релігій. В шестій верші також читаємо: “Коли чоловік не пробував в мені, буде викинутий геть, як вітка”; а в восьмій верші Ісус додав: “У сьому прославиться Отець мій, щоб овощу багато давали ви, і були моїми учениками”.

Ісус говорив до людей, до Його учеників, коли Він говорив про виноградину і її віття. Він пояснював то близьке спорідненне, яке існувало між Ним а Його послідователями, і також, що вони залежать від Нього. Знову в іншому случаю Павло відносився до того самого близького споріднення і залежности, але тут він вже ужив до пояснення людського тіла і його голови. Він сказав: „Бог ... дав його яко голову над усім у церкві, котра єсть тіло його”. Обидві ці ілюстрації означають ту саму річ. Віття є одиниці, і вони залежать від виноградини щодо їх попертя і підтримання. Члени Його тіла є одиниці котрі отримують від голови їх інструкції і розпорядження.

Що секти не є віттем виноградини, отже не є віттями правдивої церкви, можна доказати фактом, що вони зачали існувати много століть по Христі. Католицька церква зачала існувати около пять сот літ по сім, як Ісус виповів ці слова, а лютеранська церква аж пятнадцять сот літ пізніше. По сім настала єпископальна, пресвітеріанська, методиська, баптиська і інші.

Що ж тоді є правдива церква? Відповідь є, що се є організація людей котрі прийняли Ісуса Христа за свою голову і поступають після Його інструкцій і керівництва. Вони також приймають Біблію яко слово Боже, і її науку яко одиноке вірування. Пишучи про правдиву церкву, Павло каже: “Одно тіло й один дух, яко ж і покликані в одній надії вашого покликання; один Господь, одна віра, одно хрещенне, один Бог і Отець усіх”. (Ефесян 4:4–6) Правдива церква має лише одну віру і лише одно хрещенне, під час, коли різні релігії мають около 160 вір, і також мають кільканадцять різних хрещенів.

Лише самий Господь знає хто є членом правдивої церкви, і той список членів тримається в небі. Ісус самий сказав, що їх ім'я є написане в книзі життя Агнця; і Павло говорить про “церкву первородних, на небесах написаних”. – Жидів 12:23

Причина, чому вони не є записані в книгах на

землі є та, що “світ не знає їх так як і його не знав”. Жадний чоловік не може сказати хто є членом правдивої церкви; отже се було б не на місці тримати список їх імен на землі. Ісус зорганізував правдиву церкву. По своїм воскресенню зібрав тих, що виглядали Месії, і сказав їм, щоб вони затрималися в Єрусалимі аж поки не дасться їм сила звиш. Пятдесят день по воскресенню, коли вони зібрався разом в одній комнаті, зійшов на них святий дух, і там був початок правдивої церкви. Від того часу є написано: “Господь же прибавляв спасеників у церкву щодня”.

Всі обітниці і всі надії в Новім Завіті є виключно дані церкві. Яко доказ сього ми бачимо, що всі листи апостола Павла були написані до “церкви Божої”, “покликаних святих його”, “посвячених в Христі Ісусі” “вибраних” і. т. п.. Ми бачимо, що коли Ісус молився до Отця то Він не молився за світ, а тільки за святих. Про се читаємо в Йоана 17:6–9. “Об’явив я ім’я твоє людям, що дав єси мені з світа ... Я про сих молю, а не про світ”.

Ісус обіцяв ученикам, що если вони будуть вірні, то вони встануть у першій воскресення. Він сказав їм, що если вони побідять світ, будуть сидіти з Ним на престолах Його, і будуть жити і царювати тисяч років. (Одкриття 20:6) Через девятнадцять сот літ сю клясу Бог покликував, навчав і випробовував. Коли ся робота скінчиться, тоді вони перші будуть пробуджені з мертвих. Павло так сказав: “Мертві в Христі встануть найперше”. – 1 Солуньян 4:16

В першій воскресення ся церква первородних і написаних на небесах буде зібрана разом в царстві, яко Божественні і безсмертні істоти, подібні до їх Господа. (Жидів 12:23) Йоан також відноситься до тої самої злученої церкви з її Господом і Головою, і каже: “Ось Агнець стоїть на горі Сион, а з ним сто сорок чотири тисячі, котрих ім’я Отця Його написано на чолі їх”. (Одкриття 14:1) Лише ці 144, 000 є правдива церква; а ми бачимо, що різні релігії мають сотки мільйонів членів. Многі з них, що сподіються йти по смерті до неба, будуть дуже розчаровані, і тому Ісус сказав: “Не кождий, що каже до мене Господи, Господи, увійде в царство небесне, але той, що чинить волю Отця мого, що на небі”. Лише вірні побідники будуть там: Лише ті, що йшли слідами Ісуса. До сих Ісус сказав: “Не лякайся мале стадо: бо вподобалось Отцеві вашому дати вам царство”.

Робота правдивої церкви є представляти Бога, бути Його свідками, Його амбасадорами, і голосити Його правду; возвіщати про чесноти Того,

котрий викликав нас із темряви у дивне своє світло; обороняти ім'я Єгови і Біблію проти обчернення ворогів. За їх ревність і лоальність у виконанні своєї роботи Ісус сказав, що вони будуть переслідувані, гонені і обчернені; але Він дав їм найбільше потішаючі слова і обітницю: “Блаженні ви, коли вас безчеститимуть, та гонитимуть, та казатимуть на вас усяке лихе слово не по правді ради мене. Радуйтеся, бо велика ваша нагорода на небі.

Коли церква буде вибрана і прославлена разом в царстві, тоді вона буде тим великим насінням Авраама, що буде благословити всі народи землі. Тоді вони будуть мати привилей співпрацювати з Ісусом у великій роботі воскресення з мертвих і дати людям мир, щастя, свободу і вічне життя тут на землі, і будуть царювати аж поки Божя воля буде виконана на землі як і на небі.

Після науки Біблії, то правдива церква не має віттів, і така думка робить замішання. Правдива церква є одна церква із 144,000 членів. Се є намісці говорити про одиницю яко член церкви, але не є на місці називати членів віттем правдивої церкви. Наш Господь ужив виноградини і ті віття яко ілюстрацію, що членам церкви треба бути в близькій злуці з Господом, тому що сі члени без Його помочи увяли б і умерли б.

За часів апостолів правдива церква не мала ані синагогів ані церковних будинків. Християни сходилися по приватних домах і студіювали слово Боже. Пишучи до церкви в Римі, Павло каже: “Вітайте Прискалу та Аквиду ... також церкву, що є в їх домі”. (Римлян 16:3–5) Ті самі слова знаходимо в 1 Коринтян 16:19, і також у другій верші в листі до Филімона Павло вітає церкву в домі Филімона. Всі ці зібрання називалися церкви, а коли вони збиралися разом, тоді вони становили одну церкву. Але нині коли б збиралися усі релігії, то се не була б одна церква, а багато сект.

В наших часах читаємо багато про злуку церков. За днів апостола не треба було злучувати церкви, бо тоді церква не була розлучена. Тоді не було одної церкви основаної на Лютерові, а другої на Веслові, а ще іншої на Кальвіні, на Ноксі, Кембелові, і на Мілірові. Тоді була одна правдива церква основана на Ісусі Христі.

Одного разу Ісус питав своїх учеників: “За кого ви мене маєте? Петро відказав: “Ти єси Христос, син Бога живого”. Тоді Ісус сказав до Петра: “На сій скалі збудую церкву мою, і врата пекельні не переможуть її”. (Маттея 16:16–18) Яку скалу Ісус мав на увазі, коли висказав ці слова? Відповідь є, ту велику основну правду висказану Петром, а іменно: що Ісус є Христом. Ніхто не може бути членом правдивої церкви, хіба що він признає, що Ісус був Месією, котрого предсказали пророки. Ся правда є та скала на котрій правдива церква збудована.

Ніхто не може бути членом правдивої церкви і бути приятелем світа. Апостол Яків так пише: “Хіба не знаєте, що любов світа сього – вражда проти Бога? Оцеж, хто хоче бути приятелем світу той стається ворогом Бога”. (Якова 4:4) Причина сього є, що правдива церква голосить євангелію Ісуса Христа, і ся наука як раз противиться інтересам світа. Господь припоручив церкві бути свідком Йому у світі, і ся вість, котру церква голосить є нагана світу; отже світ відпирає її і переслідує її за се.

Правдива церква йде слідами Ісуса в сій роботі в проголошуванні євангелії о царстві. Вона голосить євангелію без ріжниць, чи люди хочать слухати її чи ні. Ся вість є вість потіхи, надії і благословенства. Се є вість о визволенні з гріха, слабостей і смерті і з під сили Сатани. Чинячи се, церква йде слідами Ісуса і апостолів і йде від дому до дому і розказує людям про той щасливий час, який незадовго настане для всіх людей на землі. В Діях апостолів 5:42 читаємо: “Не переставали вони і в церкві і по домах навчати й благовіщувати Ісуса Христа. І знову в Діях ап. 20:20 читаємо, що вони научали публично і від дому до дому.

Отже бачимо, що не лише вість правдивої церкви є відмінна від ріжних церков, але і спосіб голошення правди є також відмінний. Ся відмінна вість, сей відмінний спосіб голошення її, і ревність і енергія показана в голошенні сеї вістки, приносить наругу і погорду від світа; але Господь через своїх апостолів каже про них, що вони є “люди вибрані і ревнителі добрих діл.

ПОВОРОТ ЧОЛОВІКА З ВОРОЖОЇ ЗЕМЛІ

ЖАДНЕ місце не є так дороге, як родинне. Однак на поклик Божий патріарх Авраам покинув свій родинний край і пішов в чужі сторони

де з бігом часу помер. Під час його побуту в Канаан землі, в чужій стороні, він ніколи не мав бажання вертати назад до свого родинного краю, хо-

тий і не раз мав нагоду. Чому? Тому, що се була ворожа земля бо була в руках ворога. Апостол Павло каже, що Авраам бажав лучшего краю, т.с., небесного. (Жидів 11:15) Се не значить, що Авраам хотів покинути землю і йти до неба. Авраам не мав обітниць, ані бажання, ані надії йти до неба, і нема нігде записано, щоб він коли будь там дістався. Бог обіцяв йому дати не небо а землю котру ми називаємо Палестина. (1 Мойсея 12:7; 13:14–17; 15:7,18–21) Та Авраам умер і не наслідив її. (Дії ап. 7:5) Ісус сказав так про Авраама: “Авраам хотів бачити мій день, і він бачив його, і зрадив”.

Авраам не бачив неба, але яко пророк Божий (1 Мойсея 20:7), він бачив день царства Божого, коли ся земля станеться новою і коли “нове небо”, Ісус Христос і церква, будуть новими небесними управителями і будуть царювати над людьми і воля Божя буде виконана на землі як і в небі. Отже Авраам бажав лучшего краю, небесного, т.с., щоб ся земля висвободилася з під контролі великого ворога і з під контролі грішних і несовіршених людських царів, а щоб вона пішла під контролю Христа, небесного царя, котрий представляє великого Бога в небі, Єгови. Авраам відчував, що він жив у ворожій країні, а коли умре, він ще дальше пішов у ту ворожу землю, з відки він мусить вернутись колись, щоб Божі обітници дані Авраамові могли сповнитися і він міг отримати Палестину.

Нинішні патріоти можуть тішитися, що вони живуть у родинній країні; серед давно знайомих приятелів, і під земним урядом, котрий представляє їх; однак по мимо того, вони і всі люди, без винятку, через більше чим шість тисяч років тужили і вмирили “у ворожій землі”. В серцю вони також як і Авраам глядять за лучшою землею: не за небом, але за справедливим правительством для землі і за кращими обставинами до життя. Нині люди бажать сього “лучшого краю” більше чим коли вперед. Щоби представити образ їх нинішнього нещасного положення, Бог Єгова, котрий знає почин і кінець свого пляну визволення, виставив живу драму на землі. Головну роль в сій драмі грали ізраїльтяни. Написано бо: “Усе ж се прикладами сталося їм написано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов”. (1 Коринтян 10:11) Через вісімнадцять сот і сорок п'ять літ Єгова указував свою ласку ізраїльтянам і вживав їх яко тип або пророчі образки для інструкції правдивих Християн і всіх покірних людей, котрі живуть при кінці християнської доби. – Амоса 3:2

Около вісімнадцять сот літ нім Ісус прийшов на землю ізраїльтяни, під провідництвом Єгови, були взяті до Єгипту і там замешкували. Ся історія є добре змальована словами в Псалмі 105:23–38:

“Прийшов Ізраїль до Єгипту, і Яков осівся в землі Хама і розмножив дуже Бог людей своїх, і зробив їх сильнішими над їх гнобителями. Допустив же серце ненавидіти нарід його, видумувати напасті проти слуг його: Післав він Мойсея слугу свого, і Аарона, що вибрав собі його. Вони творили між ними знамена його і чудеса в землі Хамовій. ... І повбивав всякий перворід в країні їх, первенців всієї сили їх. Випровадив їх з сріблом то золотом, і не було недужих між поколіннями їх. Зрадив Єгипет, як вони вийшли; бо обняв їх страх перед ними”.

Через визволення жидів з Єгипту, Господь Бог показав, як Він виведе всіх людей з землі ворожої. Фараон, котрий так гнобив Божий старинний нарід, представляв великого ворога людства, котрий є також великим противником Божим, його ім'я є Сатана, що означає ворог або противник. Колись і він був в ласці і був сином Божим і називався Люцифер (світлий) і був сторожом справ Адама і Єви. (Езекиїла 28:13–15) Але Люцифер піддався самолюбній волі і стався ворогом Божим, зрадив Богом поручене йому довіря, звів Адама і Єву і привів їх під свою сатанську контролю. Отже коли Адам і Єва, засуджені на смерть яко грішники, були вигнані з раю, тоді вони пішли у ворожу землю: Не що Люцифер (теперішній Сатана) посідав землю, але тому, що Бог в той час не відобрав від нього власти бути невидимим сторожом над чоловіком. З бігом часу Апостол Павло каже, що Сатана стався “богом сього світа” і протягом того періоду він ошукував і гнобив рід людський. Той самий апостол називає сей період часу: “Лукавий світ”. (2 Коринтян 4:3,4; Галат 1:4) Отже, як бачимо, увесь рід людський від часу Адама знаходиться у ворожій землі.

Що за мізерний світ се був! Невидимий володар Диявол не дбав о добро чоловіка; самолюбний, закланний, несправедливі людські уряди; недотатки, в поті чола праця, нещастя, гноблення, смуток, слабости, хвороби, гріх, і нарешті та неминуча конечність стрінити того “останнього ворога” СМЕРТЬ! Той чужоземний край стався цвинтаром для всіх наших предків; і нині рід людський стогне під тяжким ярмом, так як жиди стогнали під ярмом жорстоких панів фараона. Сі, що виглядають помочи від Бога, кличуть: “Як довго, о Господи?” “Вже не довго” відповідає слово Єгови; бо ми вже дожили до кінця того сатанського панування і його злого світа.

Пророцтво Ісуса яке є зазначене в Маттея 24, і котре розпочало виповнятися щодо букви від 1914 року, доказує се. Визволення із сього великого символічного Єгипту вже наближлося! Так як

пасхальний агнець був заколений в Єгипті і його кров стала ознакою визволення ізраїльтян з Єгипту, так дев'ятнадцять сот літ тому назад Ісус Христос яко "Агнець Божий" видав себе на смерть і Його пролита кров сталася ціною визволення від гріха і смерті. Божий свідок сказав, що Ісус умер, щоб "смертю знищити того, що має державу смерті, то є диявола". (Жидів 2:14; Йоана 1:29,36) Не лише Ісус умер, але Єгова, Його Отець, підняв Його зі смерті, щоб Він був великим пророком таким, як Мойсей, і щоб Він вивів рід людський з "ворожої землі" на землю совершенного життя, яким рід людський буде тішитися на землі у царстві Божім.

Тоді великому фараонові над фараонами, Сатані, буде відобрана сила і він буде звязаний на тисяч років під час царства Христового (Одкриття 20:1–3), і тоді відкуплений рід людський буде вертати назад до раю, до "землі медом і молоком текучою", тут на нашій матері землі. І так під контролею Приятеля і Царя, Ісуса Христа, ся земля стане красним краєм і домом для чоловіка; бо чоловік є з землі і Бог не сотворив землі надармо, але сотворив її для чоловіка. – Ісаї 45:12,18

Так як давно ізраїльтяни, так міліони людей тепер живучих вимащують з духового Єгипту, с. т., з сього світа, котрого Сатана є „князем” (Одкриття 11:8; Йоана 12:31) і підуть в обіцяний край до раю, котрий буде привернений на землі, і не будуть потребувати йти до гробу. Бог також обіцяв, що всі мертві будуть визволені з ворожої землі: "Та я вибавлю їх від потали гробу, відкуплю їх від смерті. Де жало твое смерте? А ти гробе де твоя перемога? Жалю за сього в мене не буде". (Осії 13:14) Отже ми знаємо, що конечно потрібне визволення певно прийде. Навіть мертві немовлята вернуться назад до життя до своїх родичів і перерване родинне життя назад буде злучене. Сі маленькі діти не знаходяться з Ісусом, так як многі люди думають, але вони є у ворожій землі, в стані смерті.

Вони також були викуплені з гробу життям, котре Ісус положив за кожного чоловіка, жінку і дитину.

Многі століття тому назад пророк Єремія пророкував про їх привернення. Рахеля, возлюблена жінка Якова, умерла коло Ефрати, в Бетлєсмі (1 Мойсея 35:16–19) близько Рами, отже пророк уживає се ім'я і каже: "Чути голосіння аж у Рамі, нарікання й ридання; Рахиль плаче по своїх дітях і не хоче розважитись, бо їх уже нема. Отже так говорить Господь: Перестань плакати–голосити, й нехай очі твої не проливають сльоз, є бо плата за труд твій, говорить Господь: Вернуться вони з землі ворожої. Є ще надія на твою будуччину, говорить Господь: Діти твої вернуться додому в границі свої". – Єремії 31:15–17

Євангелист Маттей каже нам, що коли цар Ірод повбивав діти в Бетлєсмі, то тоді сповнилися слова сказані через пророка Єремію про ридання за побитими дітьми. Але до тепер еще не сповнилися слова, котрі пророк сказав про вернення дітей з ворожої землі, і що вони вернуться додому в границі свої і до їх сумуючих родичів. Ся часть пророцтва цілковито сповниться під час тисяч років царювання Христа. Про Ісуса Христа є написано: "Мусить бо він царювати, аж положить усіх ворогів своїх під ноги свої. Останній ворог зруйнується смертю". (1 Коринтян 15:25,26) Авраам також повернеться з смертної землі і наслідить Палестину, котру Бог обіцяв йому. Під натхненнем духа, пророк Ісаїя сказав: "Земля викине померших". – Ісаї 26:19; Даниїла 12:1,2; Йоана 5:25,28, 29

Лише непоправні і бунтівники вернуться назад до пороку, але тоді вже на вічне знищення. (2 Солунян 1:9) Решта викуплених людей будуть вилічені великим Лікарем зі всіх гріхів і зі всякої прокази і несовершенства, як зі слабостей і від умирання, і цілковито стануть вільні від смерті. Ось так "останній ворог смертю дістане удар, і тоді скажуть: "О смерте де твое жало? О гробе, де твоя перемога? Жало ж смерті гріх ... але Богу ж дяка; що дав нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа". – 1 Коринтян 15:55–57

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

ПИТАННЯ: Чи можливо жити християнським життям і приподобатись Богу, і рівночасно не належати до жадної теперішньої церкви?

ВІДПОВІДЬ: З найбільшим натиском відповідаємо так. Чоловік може бути правдивим Християнином і не належати до жадних із теперішніх сект або віроісповідань. Ісус заснував одну правдиву церкву в день пятидесятниці. Ісус є голова церкви, і імена членів своєї

церкви є записані в небесах, в книзі життя Агнця. Нам сказано, що лише Господь знає, котрі є Його. Більше чим п'ятьсот літ по сім, як Ісус установив свою церкву, постала католицька церква. Около тисячу років пізніше постала лютеранська церква; пару років пізніше англійська церква. Пізніше постали присвєтєрїяни, баптисти, методисти і інші, і аж тепер маємо 160 різних віроісповідань, і жадна із них не є правдива

церква. Слово “церква”, як се його вживають нині, відноситься або до будинку або до людей, котрі тримаються певних вірувань. В Біблії “церква” відноситься до маленьких громад дослідників Біблії, котрі збираються по домах студіювати Біблію. Апостол Павло, пишучи до церкви в Римі, сказав: “Витайте Прискаду та Аквилу, помічників моїх у Христі Ісусі та і всі церкви поган і домашню їх церкву”. (Римлян 16:3–5) В сих словах апостола нема думки про сектанство, або про релігійні системи. Слово церква є переложена з грецького слова еклезія, що значить “викликані”, і відноситься лише до тих, що були викликані зі світа, з їх політики, з його прояви і гіпоκριцтва. Єсли би хтось мав приста-вати до одної із сих сект, щоб йому статися Християнином, тоді ані Ісус ані апостоли не були Християнами; бо вони не були членами жадної секти які існували за їх часів.

ПИТАННЯ: Єсли чоловік каже, що він голосить євангелію, то чому він має говорити про справи світа сього, а потім називати се євангелію? Чи була вже оголошена євангелія між усіма народами?

ВІДПОВІДЬ: Після оголошень в часописах і після написей на церковних таблицях, то духовенство взагалі вже не пояснює Біблії, а говорить на різні світові теми, як про прогибії, розоруження, про великі “характерні” люди, про героїв світової історії, а найновіші їх теми є про еволюцію. Єсли вони отвирають свої проповіді яким текстом, то се лише для форми. Очевидно, що серед таких обставин люди не можуть чути євангелії в церквах; і сі проповідники, хотя й носять на собі священничі ризи, не проповідують євангелії, тому що слово “євангелія значить радісна новина”; не радісна новина зі світа, а радісна новина царства Божого, у котрім будуть полагоджені усякі людські проблеми і клопоти. Про Ісуса є написано: “Проходив Він городи й села, проповідуючи й благовісткуючи царство Боже”. (Луки 8:1) Біблія предсказує, чому такі обставини будуть існувати між релігійними проводарями і учителями в нашім часі. В 2 Тимотея 3:1–5 і 4:3,4 читаємо: “Се ж відай, що в послідні дні настануть времена люті. Будуть бо люди самолюбні ... що більше люблять розкоші чим Бога, мають образ благочестя, сили ж його відцуралися. Буде бо час, що здорової науки не послу-хають, а по своїх похотях виберуть собі учителів, ласкані од них слухом, і від правди слух відвернуть, а до байок прихиляться”. Розуміється, що найперше за се є винуватий Сатана. Тепер власне пора голосити новину царства Божого. В Маттея 24:3–14 є записане Ісусове пророцтво про кінець віку, у котрім зла організація Сатанн володіла над землею. Ісус сказав, що по війні, по пошестях, по голоднечі, по землетрусах і по інших нещастях, котрі то ознаки, як всі знаємо, зачали сповнятися в 1914 році, “проповідуватиметься євангелія царства по всій вселенній, на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець”. Зараз по закінченню світової війни, а головню від 1922 року, Міжнародне Това-

риство Дослідників Біблії зачало голосити царство в свідокство для всіх народів. Се Товариство кожної неділі старається виконати сю заповідь Господа, і голосить євангелію через радіостанції. Дослідники Біблії видають літературу і більше чим 36 мовах і розносять її по цілім світі, як рівно ж заслали повідомлення всім правительствам християнства як і поганським краям, що прийшов кінець світа і що царювання невидимого Христа зачалось від 1914 року. Ся робота голошення царства Божого, котре то царство зачалось в 1914 році і котре знищить сатанську світову силу, скінчилась б скоро, єсли би всі, що признають себе за християнів, приложили свої руки до сеї роботи. Але в дійсности, нема ані одної церкви або релігійної секти, котра б не противилась Міжнародному Товариству Дослідників Біблії в його змаганнях сповнити Ісусову заповідь в голошенню про царство Боже. Однак ся добра робота поступає вперед під провидінням Божим, і лише Він знає коли вже буде досить проголошена для народів. Тоді прийде цілковитий кінець для сатанської злої організації.

ПИТАННЯ: Чому Бог не сотворив Адама і Єви морально досить сильними, щоб вони могли відперти спокусу в городі Едем? Єсли ж Він сотворив їх досить сильними, тоді я питаю, чому вони не хотіли відперти спокуси?

ВІДПОВІДЬ: В 1 Тимотея 2:14 апостол Павло говорить про спокусу і каже: “Адама не зведено: Жінка ж, як зведено її, була в переступі”. Адам і Єва, будучи ділом рук Божих, були совершенні як в здібностях, в силі так і в членах їх тіла. У 5 Мойсея 32:4 читаємо: “Божі діла звершені”. Єва не відперла спокуси, тому що вона була ошукана. А подруге, вона дозволила самолюбству і гордості увійти і контролювати її серце. Вуж ошукав її сим, що показав їй, що той заказаний овоч не був шкідливий; отже в 1 Мойсея 3:5 читаємо: “І бачила жінка, що добре дерево на їду”. Се виробило в ній апетит, або, як апостол Йоан називає, “хотіння тіла”. Писання також каже, що то дерево було “принадне очима дивитись”. Третє Писання каже, що “бачида жінка, що добре дерево, ... вабило тим, щоб усе знати”. Єва відчула, що їй бракувало мудрости і що вона повинна мати її, а вуж знову робив натиск, що то дерево зробить їх мудрою як боги; отже вона відчувала потребу того заказаного дерева. Сим Єва була порушена, як каже Йоан, до “гордоців життя”. Єва знала, що їсти той овоч не можна було, бо ж сама сказала се вужеві. Однак, коли якусь справу представити навіть у зводничий спосіб, то все ж таки вірність і любов повинні вибрати послушенство до Божих приказів. “Се бо любов Божа, щоб ми хоронили заповіді Божі”. (1 Йоая 5:3) Отже, єсли би Єва з вдячності до Божої доброти за Його минулі добродієвності була поводитись з любовю, то вона була б відперла спокусу до самолюбства і була б затримала свою віру в Бога і була б сповнила Його заповіді. По тій самій причині і Адам не відпер спокуси. Він знав Божу заповідь і

не був ошуканий; отже його спокуса не була взглядом овочу, а взглядом його жени, і на сих самих трьох точках. Він бачив, Єва була відповідною товаришкою для нього; що вона була совершенною красавицею, отже “принадна для очей” і замість чекати на Бога, щоб Він справедливо направив поступок Єви, то він з зарозумілості випередив Бога і кинув свою долю з Євою, радше чим загубити її в смерті. Адам упав не тому, що він був сотворений несовершенним або що він був злого успособлення, а тому, що він дозволив самолюбству увійти в його серце і вигнати звідтам любов до Бога. Що Адам міг був відперти спокусу, то прочитай собі євангелію від Маттея 4:1–10 і побачиш, що Ісус був як раз так спокушений як Адам, а іменно: Щодо “бажання тіла, хотіння очей і гордошів життя”. Ісус відпер Сатану, і будучи совершенним чоловіком, рівний Адамові і Єві, доказав, що совершенний Адам міг був відперти спокусу Диявола і виграти. Для правдивих послідователів Ісуса є написано: “Не любіте ж світа, ані того, що в світі... все бо, що в світі, – хотінне тіла і хотінне очей, і гордоші світові, – не з Отця а зо світа”. (1 Йоана 2:15,16) Вірні Християни побіджають світ так як і Ісус побідив (Йоана 16:33; 1 Йоана 5:4), через відперте бажання тіла, бажання очей і гордошей життя. Єсли вони, будучи несовершеними можуть побідити світ, то спевністю, що совершенний Адам і Єва могли також побідити. Єсли Адам не був морально сильний побідити, тоді можемо сподіватися, що Бог, знаючи се, міг був охоронити Адама від надто великої спокуси і міг був спасти своє сотворінне від гріха. Але в 1 Коринтян 10:13 читаємо: “Вірен же Бог, котрий не допустить, щоб ви були спокушені більш ніж що здолісте (знести)”. Бог не загородив Адама від спокусів, тому що Він знав, що совершенний чоловік міг знести. Отже мусимо тут заключити, що Адам задушив свою найвисшу любов до Бога, а дозволив любові до себе і до своєї жінки вибрати шлях його життя.

ПИТАННЯ: Я є фаховий кулачник, (боксер) і дуже часто виграю в грі. Я часто дивуюсь, чи я поповняю гріх перед Богом, коли вдарю чоловіка до непритомності. Прошу дайте мені пораду, за що наперед дякую вам.

ВІДПОВІДЬ: В Божих очах усі люди є грішники. Корінь усякого гріха є самолюбство. Самолюбство допроваджує людей поводитися з своїм ближнім жорстоко, несправедливо, і неласкаво; воно заставляє чоловіка шкодити, гнобити, переслідувати і вбивати другого. Самолюбство є протиставлення любові, і походить від Диявола. Бог є любов. Біблія учить про любов навіть до такого степеня, що треба любити ворогів своїх, благословити тих, що переслідують, і молитися за тих, що на нас зле говорять. Часто люди ошукують, чернять, гонять, гноблять і вбивають задля своїх особистих користей, щоб зробити собі життя, ім'я, або славу перед світом.

Коли чоловік або жінка користує в який будь спосіб коштом або зі шкодою, для другого, то він є самолюбний.

Визискачі, що витягають користь із других, є лукаві, жорстокі, отже самолюбні, і є під впливом Сатани, котрий є осередком самолюбства. Грачі, котрі ошукують других, є жорстокі і злобні без ріжниць, чи вони грають на біржі чи при столі. Мілітаристи і духовні отці, що затягають других на війну, є також злобні, жорстокі і несправедливі, і тому є самолюбні. Духовенство чи інші релігійні провідники, що переслідують других за їх релігійні погляди, або арештують за се, що другий вірить, є рівно ж безчесні, злобні, несправедливі і жорстокі, отже самолюбні і поводяться після духа Сатани.

Фаховий кулачник, котрий ушкоджує ближнього не подобається Богу. Нинішні ігри менше більше є всі жорстокі, і затверджують серця глядачів в строгості. Величезну ціну беруть за се, що покажуть жорстокість а часто пролиття крови, а маса глядачів часто одобрює се, коли ударений чоловік падає без пам'яті. Наслідки сього є, що співучастники як і глядачі тверднуть до принципу справедливости, любови, симпатії і милосердя.

Але фаховий кулачник (боксер) не є гірший в очах Божих чим визискачі, грачі, мілітаристи, переслідуюче духовенство, або ті, що ошукують, брешуть, і чернять свого ближнього. Всі вони грішники, і один є так за злий як і другий.

Сю грішну клясу Бог запрошує досліджувати слово своє, де знаходиться наука о прекрасних і люблячих принципах. Коли студент раз зрозуміє ці засади, тоді він починає любити Того, що був автором сих принципів. Бог нікого особливо не осуджує хто робить ті злі діла, аж поки він не прийде до пізнання засад справедливости. Від того часу починається його відвічальність, і єсли він дальше чинить беззаконня, тоді він називається добровільним грішником і умре другою смертю, від котрої нема вже надії на воскресенне. Велика більшість йде самолюбною дорогою, тому що другі люди йдуть нею, або тому, що вона популярна або тому, що вона принесе їм багатство, славу або популярність. Вони не знають, як за велике зло Бог уважає самолюбство. В Діях апостолів 17:30,31 апостол каже: “Не вважаючи на часи незнання, Бог тепер велить усім людям каятися; бо призначив день, у котрім судитиме вселенну правдою”.

Сей день є тисяч років довгий, і протягом того часу кождий чоловік пізнає принцип справедливости Божої і буде змушений перестати робити шкоду своєму ближньому. Він мусить полюбити Бога над усе, а ближнього як самий себе.

ПИТАННЯ: Чи книжки так звані Апокрифічні були написані під впливом святого духа?

ВІДПОВІДЬ: Ні; ці книжки є лише історичні. Між сими книжками а книжками Біблії є ріжниця. Про правдиві книжки в Біблії згадується в різних місцях Біблії і в многих случаях є згадані Господом і апостолами. Дальше, в апокрифічних книжках не знаходиться жадна потрібна інформація для Християнина, під час, коли в правдивій Біблії знаходиться.